

Min position i samhället och globaliseringen

Enligt Svenska akademins ordbok definieras ordet samhälle bland annat som följer; *”Ett mellan flera ingånget förbund, att med samlade krafter befordra gemensamt bästa”*.

Enligt den devisen ska jag utgå ifrån att ett samhälle kommer vara och är något som är till för gemene kvinna/man.

Om man vill komplicera det ytterligare, vilket jag i detta fall vill, så skulle man kunna säga att ett samhälle är ett ställe där människor väljer att vara en del av, för att på så sätt få ut det mesta av sina liv. Men om man då står utanför denna gemenskap, kan man då ändå ha ett drägligt liv? Finns det andra alternativ än att se på dagens samhälle som vi får matade till oss via alla massmediala kanaler?

Jag har tyvärr inget definitivt svar på dessa frågor, men om man har viljan att leva i ensamhet, antingen i skuggorna av staden eller i en timrad stuga mitt ute i ingenstans i den djupa skogen, så måste man på ett eller annat vis ha valt att ställa sig utanför samhället.

Jag säger att det är ett val även fast det ibland tyvärr kan finnas omständigheter som har gjort att människor tvingats ut i ensamhet på grund utav just samhället.

Vad är det som skulle kunna förändra samhället så att ingen ska tvingas leva utanför vår underbara gemenskap?

Förändring av ett samhälle är något som jag tror sker successivt och är en väldigt dynamisk process. Allt som händer runt omkring en i ens vardagsliv har betydelse för denna förändring.

Rent generellt så har jag också den uppfattningen att förändringar i stort kan på många sätt skrämja och hetsa upp människor, oavsett kultur, till konflikter av olika slag. Därför har jag den inställningen att omvärldsanalyser är en viktig del av ett samhälles utveckling samt också den personliga utveckling observationer och ifrågasättande om ens omvärld medför.

Tyvärr kanske inte detta är en vedertagen praxis utan ses mest som ett nödvändigt ont. Men om man inte skulle se med kritiska ögon (måhända att jag själv ibland är blåögd), vart skulle samhället då vara på väg?

Det dåliga samvetet sköljer ibland över mig för att jag ibland inte riktigt kan förstå allt som händer runt omkring mig och för att jag inte är mer insatt i vad som händer. Är detta ett hot mot det gemensamma mål ett samhälle måste ha för att förändras eller bidrar det till det bättre? Om jag ser på detta med allt för pessimistiska ögon kan det tyvärr bli ett outgrundligt hål jag får äckliga hisnande känslor av när jag blickar utöver dess oändlighet.

Med allt detta vill jag ha sagt att man ibland kan känna sig som en oförstående idiot som inte vågar eller vet vad man tycker om samhällets regler. Även fast förändring kan leda till något bra, vem är det som har facit?

Detta leder mig till nästa fråga; vad kan jag, eller *vi*, välja för sätt för att förändringarnas vindar ska blåsa milt i vårt samhälle?

Jag kan dels tro på allt Richard Florida, Stefan Jonsson, Manuel Castells med flera har att säga för att lättare få ett grepp på denna uppgift. Men jag har inte sett, än så länge vad det är som kan få mig att gå den ”rätta” vägen även fast jag kan hålla med om de teorier som framförs. Enkla människor vill ibland inte vara medvetna om vilka svåra val ledare för samhället är tvungna att göra. Salig äro ignoransen.

Detta om något, okunskap, är något som jag tror är ett hot mot samhället. Så en lösning på detta torde vara att på alla möjliga vis, roliga som underhållande till tråkiga och bleka, att upplysa och utbilda alla oavsett om dem vill eller inte.

Hyr de bästa sublima reklamarkarna och få människor att förstå! Men vänta! Vem skulle vilja bli indoktrinerad av vad och på vems villkor? Alla har rätten att inte bry sig, alla har rätten att vara soffliggare, så problemet kvarstår. Ingen ska komma och utbilda mig och berätta saker för mig om jag inte vill, jag har rätten att inte lyssna!

Hur ska man då gå vidare? Genom samtal och dialoger, ställa obekväma frågor, vara burdus när det krävs, vara provokativ när det är nödvändigt, vara sävlig om så behövs. Jag lämnar det öppet för dialog med flera som jag tillsammans med flera som inte är som jag.

Globaliseringen av samhället ser jag också som en slags förändring, därav alla debatter och diskussioner om hur man ska lösa alla världens problem. Jag har från mitt egna personliga perspektiv inte rent yrkesmässigt varit så global, med undantag för några samtal med ambassader i Polen och i de baltiska staterna via telefon. Har i och för sig också haft ett projekt som övergavs tillsammans med några danska fritidsledare i Roskilde.

Däremot så har jag ett intresse som har visat sig vara ”globalt” på många sätt och vis. Jag har under ett flertal månader spelat och undersökt fenomenet ”Massively Multiplayer Online” i form av ett spel som heter Eve Online. Där har jag kommit i kontakt med människor från Ryssland, Kina, Island, USA, Nederländerna, Danmark, England och många fler runtom i världen. Det underbara med detta är att man på många sätt och vis kan skapa sina egna samhällen, stater/nationer och allianser. Med det tillhörande ekonomiska systemet, som är starkt neokapitalistiskt, kan man få sin karaktär och dess allierade att roffa åt sig

större makt. Detta har också lett till att en ny global bransch har öppnat upp sig utanför den virtuella världen. Många ”farmare”, som dem kallas, anställs i östra Asien för att bygga upp en karaktär i spelet för att sedan sälja den till högst bjudande till den amerikanska eller europeiska marknaden. Detta har visat sig vara väldigt lukrativt och fler ”farmar”-smedjor har öppnats runtom i världen.

En annan ”global” del av min person är väl att jag är sambo med en spansk-/svensktalande tjej som har fått mig att bli lite intresserad av latinamerikansk, speciellt colombiansk, kultur. Mer än så tänker jag inte gå in på här...

Avslutar med en dikt av Mattias Kallio
(<http://blogg.passagen.se/mattiaskallio/>)

sagan om samhället

*en lodi blir brutalt bortburen
av nitiska vakter
utanför Rosenbads entré
där inne diskuteras
den såkallade välfärden*

*döda insekter ligger
utmed mina fönster
blommorna har vissnat
i brist på näring
på börsen göds
en procent av befolkningens portföljer*

*det mobbade barnets gråt
är ingenting jämfört
med de ihärdiga
privatiseringarna
där en person kan bli VD
och rik på de ?dumma?
slavarnas bekostnad*

*radikal som jag är
finns jag i SÄPO:s register
men det är ingenting jämfört
med de offentliga lögnhalsarna
som får spaltmeter efter spaltmeter
till sitt förfogande*

*i Sverige mördas man inte
eller fängslas för sina åsikter
här tappar man förståndet
för det stora oförståndet*